

Posudek k diplomové práci:

Martin Krechler – Otevřené organismy kolektivního investování v tuzemské a v zahraničních právních úpravách (včetně investiční společnosti na variabilní kapitál)

Rozsah diplomové práce Martina Krechlera je standardní (48 stran čistého textu) a taková je s určitými výhradami též obsahová a formální úroveň práce.

Diplomant zvolil relativně náročné téma na pomezí právní a ekonomické vědy, k němuž se v české literatuře pojí jen minimum odborných pramenů, a to se v práci částečně negativně odrazilo. Je třeba ocenit, že se diplomant ve svém bádání nezaměřil jen na tuzemské právní prostředí, nýbrž že zabrousil též do zahraničních právních úprav. Přemíra informací na druhé straně práci činí trochu nepřehlednou po systematické stránce a jako by tématicky neukotvenou. Šíří diplomantova pojednání přitom nelze označit za vyčerpávající. Je zřejmé, že hlavní pozornost diplomant nakonec upřel k otázce variability kapitálu a k jejím právním i ekonomickým projevům. Obávám se však, že tím významně utrpěl aspekt, který má v tuzemské právní úpravě otevřených organismů kolektivního investování podstatně vyšší aktuálnost, a sice podrobná analýza právního vztahu mezi investorem, který zůstává spoluvlastníkem investovaného majetku, ostatními investory coby dalšími spoluvlastníky tohoto majetku a investiční společností, která jej obhospodařuje. Nelze říci, že by se diplomant tímto vztahem vůbec nezabýval. Jeho úvahy jsou však v tomto ohledu mimořádně kusé, povrchní a z právního hlediska problematické. Institut svěřenecké správy (fiducie), coby kontinentální obdoba anglosaského trustu, ponechal diplomant zcela bez povšimnutí. Ve značném nepoměru k tomu potom působí dalekosáhlé úvody věnované obecně kolektivnímu investování. Naznačených otázek fiduciární správy a trustového práva by bylo dobré se dotknout alespoň v rámci obhajoby práce.

Z vědeckého hlediska je třeba diplomantovi vytknout několik zásadních výroků, jejichž pravdivost nelze ověřit, když diplomant je ničím exaktně nedokládá. Tak např. tvrzení o tom, že kolektivní investování je v české ekonomice jedním z nejdynamičtější se rozvíjejících oborů finančního podnikání a ekonomiky (str. 4), či o tom, že v evropském měřítku se dává ve velké většině přednost otevřeným formám kolektivního investování (str. 20). V rámci obhajoby diplomové práce by bylo vhodné předložit o těchto tvrzeních důkazy (např. statistickými výstupy), aby bylo zřejmé, že odpovídají realitě, nejedná se tedy jen o diplomantovy dojmy.

Některá diplomantova tvrzení jsou nepřesná či věcně nesprávná. Vážnou pochybnost mám např. o správnosti diplomantova závěru, že úprava kolektivního investování v zákoně o kolektivním investování představuje komplexní regulaci, ponechávající velmi málo prostoru pro ingerenci jiných norem či právních odvětví (str. 14). Tuto tezi doporučuji objasnit, rozvést, popř. uvést na pravou míru během ústní obhajoby. Z hlediska formální logiky je nutno upozornit na diplomantův závěr o tom, že znakem otevřenosti je otevřenost (definice kruhem) a princip variabilního kapitálu (str. 22). Na str. 29 diplomant slibuje nastínit základní rozdíly mezi variabilitou základního kapitálu akciové společnosti a družstva, ve skutečnosti ale žádné srovnání neprovádí. Pouze popisuje právní úpravu družstva, aniž dospívá k syntetizujícímu závěru ohledně rozdílnosti obou regulačních konceptů.

Formální úroveň díla je slušná, stylisticky i graficky je práce relativně dobře zpracovaná, chyby a překlepy nejsou nijak četné. Seznam použité literatury je odpovídající. Upozornit je nicméně nutné na několik chyb při práci s poznámkovým aparátem. Není např. obvyklé citovat ve vědeckém díle pod čarou znění právních předpisů. Poznámky pod čarou kromě toho musejí mít formu samostatné věty, tj. začít velkým písmenem a skončit tečkou.

Ze všech uvedených důvodů dílo hodnotím jako způsobilé ústní obhajoby. Konečné hodnocení nicméně ponechávám závislým na jejím průběhu a výsledku.

V Praze dne 3. září 2007

JUDr. Petr Čech, LL.M.